

טלוויזיה

תוכניות

מקרי עין ואוזן

טענותיהם של מנכ"ל רשות השידור, שמואל אלמוג, הסמנכ"ל ארנון צוקרמן, והממונה לשעבר על הטלוויזיה, הסטודנט הכתב בלונדון הגי פינסקר, החושבים ששילוב מחלקות החדשות של הרדיו והטלוויזיה הוא גלגל ההצלה של מחלקות אלה, אינן דבר חדש. אבל השבוע מורסם רעיון זה כהמצאה חדשה של הסמנכ"ל צוקרמן, שהובאה לדיון בוועד המנהל של רשות השידור יחד עם סוכריה: שבתחומי המינהל תהיה הפרדה בין רדיו לטלוויזיה. ההמצאה החדשה מחגיפה אומנם לאנשי

זמניות

שהיא נצח

ל צעירי אבן יהודה, שנאלצו לצבור לגור במעברה, לא עזר איש. הצעירים, רובם ככולם בני משפחות יוצאי תימן, טריפולי ומרוקו, מצאו את עצמם, עם הגי' עם לבגרות, במצוקת דיור. בתורם מצה"ל, יכלו עדיין להמשיך להתגורר בבית הוריהם. שפוף ככל שיהיה, אך ברגע שהתחננו — נאלצו לחפש לעצמם בית משלהם.

הוריהם לא יכלו להרשות לעצמם לעזור להם. לצעירים עצמם לא היו אמצעים משלהם. הם נשאו עיניהם מסביב, גילו את מעברת האובסטרונים שליד המושבה, שהתרוקנה מעוליה, אשר הועברו למיבני קבע.

בהסכמת המועצה המקומית ועמדת, התי' גבש סידור זמני: כל זוג צעיר מקומי שנישא — קיבל אובסטרון בשכירות חוד' שית סמלית, עד שהמועצה תבנה להם שיכונים.

אלא שהסידור הזמני הפך לניצחי. בני' תיים נולדו לזוגות הצעירים ילדים. לאט לאט, גבר הלחץ — הפיו, החברתי, הנסי' שי.

נמאס

לשתוק

יום החמישי האחרון, החל המיכסה מתרומם מעל סיר הלחץ, והזעם גולש החוצה. באסיפה סוערת, בכריזם הדל של יהודה שוקרי, הצטופפו כסרדינים כחמי' שים צעירים וצעירות. הזעם עמד באוויר, דחוס ומוחשי ביותר, התבטא בקריאות מלאות מרידות: "נמאס שיעבדו עלינו עשר שנים", "לשרת בצה"ל — אנחנו טובים, אבל לגור אנחנו צריכים לגור כמו חזירים?" אם לא נעלה על הכאי' ריקדות — נמשיך לחיות ככה כל חיינו."

"משרד השיכון הציע לנו דירות 35' אלף ל"י, מסביר חגיגי אזולאי. "מאיפה ניקח סכום כזה? למה רק לעולים מגיע? כשאנחנו מרביצים ילדים — אנחנו לא תורמים לעליה?"

עם תום הערב, נוספת ההחלטה: אם

צ'לש

הישג של כבוד

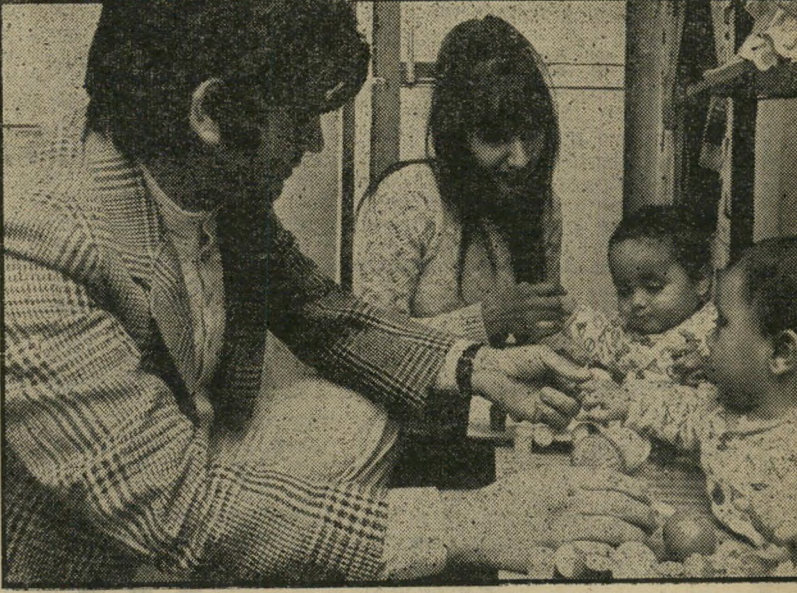
אוג'ין יונסקו, מחזאי הכסאות, הצי' ליוח להפוך כסאות ריקים לגיבורי מחזה. במא' צ'לש הטלוויזיה, פול סלינג'ר, הצליח להפוך את מצלמת הטלוויזיה לגיבור נוסף במחזה (במיש' דר חדשי מיוחד, הכסאות, יום חמישי). זוג זקנים בודדים, בני בלי גיל, שרויים לבד בבית בודד מוקף מיס' על הבמה לא ניתן היה לראות אותם מקרוב, מפגינים את בדידותם במי' מיקה, בג'טיקה, בהבעות פנים זעיר' רות וסראגיות. זאת יכלה לעשות אך ורק מצלמת טלוויזיה רגישה ביד' אמ'ן. היתה זו ידו של סלינג'ר. הבית היה גדור בדלתות מראות, בלתי מחזירות אור. הזקן, מנכ"ל ה' בית, היה יכול להיות מנכ"ל רמטכ"ל — חוזרת ואומרת רעיו' המתחננת, המפנקת אותו כתינוק. נדמה היה ש' שניהם מרחפים בחלל הריק. זהו מי' מד נוסף, שתרמה מצלמת הטלוויזיה, למעשה המצלמה היא, שמרחפת, חוז' לפת על פנים עגומות בחלל הריק. בפנש הזקן חביה בשורה עולמית, הוא עוד לא אמר את שלו. הוא הח' ליש' להזמין לביתו את כל האנשים החשובים בשבועם, על מנת להעביר אליהם את יעודו העולמי באמצעות נואם מקצועי שכיר. רובו של המחזה עוסק בקבלת האורחים הדמיוניים. הזקן, שלמה בר'ביט, פותח דלתות אפלות, הזקנה, ליא קניג, מכניסה כסאות. שניהם מפגינים מישהק' ירטואודי.

אבל על הבמה ניצבים כסאות ריי' קים לבד, כי האורחים החשובים אי' נס אלא צללים בלתי נראים — פרי' דמיונם של זוג הזקנים, המשחק ב' "נדמה לי" מתפתח עד סיוף מוחלט, ככל שמתרבים האורחים, הם מאבדים את זהותם. הם באים בהמוניהם. הקצב נעשה מסורף ורצחני. הזקנה מתרו' צצת. הנשימה מתקצרת. קטעי דיבורי' רים. צפוף. מחניק. המצלמה העצבנית מצטרפת לקאפונינה, עוברת מצד לצד, האמצעים החיצוניים היו חזותיים ופשוטים ביותר. כי תיאטרון האב' סודר של יונסקו, כאילו נולד בשביל המדיום הטלוויזיוני. במאי התיאטרון דוד לוי, שהיה נאמן לחלוטין לרוחו' ולהוראותיו של יונסקו, ביים את ה' מחזה בבכימה בחוש שישי נסתר, כאילו ידע שהמחזה יצולם לטלוויזיה. לפול סלינג'ר נותר רק לשחק עם המצלמה אנה ואנה בהתאם לרפליקה. הכסאות מבטאים את אי הנוכחות של בני' האדם והאלוהים, כתב יונס' קו, תנושא הוא האיו'. הטלוויזיה ה' ישראלית הצליחה להביא, אולי ב' פעם הראשונה, את היש שבה, שהיה הפעם מעל ומעבר לכל מה שהוצג בתחום זה בתחנה הישראלית.

סמנכ"ל צוקרמן תרופה לתחלואים

הרדיו המתוסכלים. אבל רעיון האינג' רציה בחדשות הוא ישן נושן. "האינג' סגרציה תביא לחסכון באמצעים ובכח אדם", אמר הגי פינסקר לכתב העולם הזה, עוד לפני צאתו להשתלמות ללונדון. פינס' קר הציע אז את המתכונת של הבי' סי. לפיה יעמוד בראש החדשות ברדיו ובטל' וויזיה אדם אחד. "פעמיים ביום", סיפר, "בבוקר ובערב — תתכנס באותה שעה בדיוק חבורה מצומצמת של אנשי חדי' שות בכירים ברדיו לחוד ובטלוויזיה לחוד לשם תכנון ותחקיר. בתום כל ישיבה יחליפו אנשי המדומים מידע ויתכננו שי' תוף פעולה בניצול כתבים מקצועיים (פרש'

האושר הפך לכאב

רינה וחיים דודש והתאומים המקסימים בני שבעת החודשים, "האושר של לידת רינה היפהפה, כשהבנו שאין לנו אפשרות לגדל אותם, בצריך הזה — ואין לנו אפשרות לצאת מכאן."

לא יתחילו הרשויות מיד בבניית השיכון המובטח זה שנים, בדמי'כניסה סבירים — יצאו הצעירים לפעולה. עד הסוף. "הפנתרים השחורים יהיו כמו חתולים קטנים, לעומת מה שאנחנו נעשה", הבטיח אחד מהם.

נים כלכליים, מדיניים, צבאיים וכו') או של כתבים בחו"ל, ודי בשיחה טלפונית קצרה אחת כדי שכתב רדיו בשטח יועמד לרשות הטלוויזיה להליפך. "הוא באמת יש תרופה לה' פשוטה לתחי' לואי הטלוויזיה? מששלת ישראל התנגדה

אחרי שיתופם של מגישים מקצועיים כמו רבקה מיכאלי ושמואל שי, החליט הבמאי יוסי צמח לנסות שחקנית מקצועית. דליה פרידלנד ניקה עוד בילדותה חלב תיאטרון: אביה היה השחקן הבמאי צבי פרידלנד ז"ל. אמה: חנה'לה הדלר; אבל בעלה הוא השחקן מיישה אשרוב. אבל דליה לא היתה מעולם מגישה פופולארית או ילדת סלא. בגימנסיה הרצליה לא שיחי' קח אלא פעם אחת בשנה — בהצגת חנוכה.

מגישה דליה פרידלנד התרגשות לוותיקה

בשרות הצבאי לא היתה בלהקה. אבל מיל' אה מדי פעם תפקידים קטנים בהבימה. עם תום השרות השתלמה במשחק בלונדון מאז עברה בהבימה דרך בטוחה ורצינית. זמן מה דובר על השתלבותה של דליה בתוכנית הילדים הראשונה של הטלוויזיה הישראלית אליק בליק בום. היא אמילו השתתפה בחזרות הראשונות, אולם בגלל התחייבויות קודמות לא עלה השידוך יפה וגליה מ'פול תפסה את מקומה. בהתאם לשיטתו של הבמאי יוסי צמח, תופיע דליה בשתי תוכניות קונצרטינה, שהראשונה בהן תשודר ביום ראשון הקרוב. ● הגאון התור' רן של תוכנית הטלוויזיה אתמוך שלשום — לא הכל עובר, אינו מופיע כלל על מסכי הטלוויזיה הישראלית. ספק אם הצופים הי' טורחים לקרוא את רשימת השמות המופיע' עה על המסך. הבחינו בשם התול'י, כאחד מכותבי הסאטירות. בתוכנית האחרונה הוא נעשה הכותב מספר אחד. שמו המלא הוא: אליהו שרייבר, בן 29, יליד ירושלים, נשוי, תושב תל-אביב, שלמד מחזאות וביי' מוי בפאקולטה לדראמה באוניברסיטת ב' נייר-יורק. הוא בעל תואר מא. בדראמה וחיבר את הפארסה הקורקבו. למעשה יצא חתולי לאור מאלמוניותו בתוכנית הרדיו טיפול שורש, שבגנות בינתיים. אולם רק עכשיו, אחרי השתלבותו המלאה בצוות הראשונה של כותבי הסאטירות בישראל, חתולי אינו מלקק חלב בתוכנית. באחת ההזדמנויות תבע חתולי ממ'רדכי קיר'ר שזנבאום, עורך ומפיק תוכנית ליל שבת, בצורה חד' שממית: "תנו לי לכתוב עם פה פתוח". התשובה שקיבל היתה: "פה פתוח — בבקשה — אבל טקסט עם מיקוח".

תדריך

- ★ **פרט השבוע** (יום ד' 12/1 20.35) הורים איומים — קומדיה צרפתית של ז'אן קוקטו על התנגשות בין צעירים לחורים. עם ז'אן מארה ומרסל אנדרה.
- ★ **המחנה על הנהר** (יום ו' 14/1, 21.15) סידרה חדשה על סי' ספרה של ג'ורג' אליוט (מחברת דניאל דרונדה) על חיי העם הבריטי בערי' השדה. בפרק חרא' שון פוגשת מרי בכנו של עורך-דין, אויבו של אביה, ומתידדת עמו.
- ★ **קונצרטינה** (יום א' 16/1, 21.10) דליה פרידלנד מגישה תוכנית בידור עם יהורם גאון, עופר ברית, צוות הווי של חטיבת הצנחנים — המוזמן כבר פעם שניה לתוכנית, השפע בגלל השיר טביב למדורה, ולא בגלל פרוטקציה של הבמאי יוסי צמח. כן משתתפים: הזמר האלמוני הצעיר רונג' ברינוף, שלישיית אדלר בעיבודים של מוסיקה קלאסית, עופרה פוקס, שלישיית מישה גבל, שהיא האסטבלישנס של מרי סיקת פום בארץ. והקונצרטינים.

לשילוב זה מחשש ריכוז עוצמת כוח גדולה מדי ביד אחת. ועל איזה חסכון מדובר? כל כתבה משותפת בשטח תבליט את הנגי' גודים בין הרדיו לטלוויזיה בכל חריטורי' תם. "ממילא צריך יהיה לשלוח שני צו'י תים", הגיב השבוע מנהל חדשות הטלוויזיה בעבר, דן שילון, "כי אוסי' הטיפול שונה לחלוטין. הטלוויזיה צריכה לדבר אל העין ואילו הרדיו צריך לדבר אל האוזן".

נראה שאלה שמציעים את האינטגרציה אינם מעוניינים כל כך, באיזה אבר יקלטו דבריהם. מעניין אותם רק הפה המשדר.

מאחורי הקלעים פה פתוח

אבל טקסט — עם פיקוח בהתרגשות הופיעה דליה פרידלנד כמגישת תוכנית הבידור קונצרטינה, ש' הוקלטה ביום חמישי באולפני הטלוויזיה.